

dopřála skleničku – což je na zástupkyni hodných holek naší party vzácnost – a má z toho hezky zdravou barvu.

„Protože mám narozeniny, rozhodla jsem se, že si dám takový dárek.“

„Zasloužíš si to,“ řekne Teagan a pozvedne sklenici. *Mám to ale štěstí, že mám tak úžasné kamarádky.*

„Jaký dárek?“ zeptá se Veronica.

„Dítě,“ vyhrknu a vzrušením se mi zachvěje hlas. Veronica s Nic na mě zírají, jako bych promluvila latinsky, a tak jim to vysvětlím. „Rozhodla jsem se, že si pořídím dítě.“

„Jako neposkvrněným početím nebo...“ zamyslí se Veronica.

Zmáčknu konec pipety a upřu na Veronicu pohled. „Fajn, mrcho. Já moc dobře vím, že mi k tomu někdo chybí, ale je mi třicet let a nezdá se, že by se něco mělo v dohledný době změnit. A nepodařilo se mi otěhotnět za celou dobu, co jsem byla vdaná...“

„Což bylo vlastně požehnání,“ podotkne Teagan.

„Takže mám pocit, že bych mohla něco zkusit,“ povím.

„Zkusit... otěhotnět?“ zeptá se Nic.

„Jo, protože kdo by k tomu potřeboval chlapa?“ rýpne si Veronica.

Zavrtím hlavou. Jsou ty holky snad schválně natvrdlé? „Hele, nejsem na hlavu.“ Prohlížím si naši malou skupinku a v tomhle houfu labutí si připadám trochu jako ošklivé káčátko. Vedle krásné Nic sedí její identické dvojče Veronica. Veronica je teď těhotná, méně veselá verze své sestry. Naproti Veronice je Teagan, která má tmavé vlasy, olivovou pleť a nádherná prsa od Boha, za která bych klidně dala svou levou ruku.

Akorát moje kamarádka Ellie dneska nemohla přijít – s mým bratrem Coltonem jsou zase rozhádaní – ale je stejně krásná jako ostatní holky tady.

Ne že bych se považovala za *neatraktivní*, ale bez pořádně nalíčených očí a času stráveného s kulmou mám blíž k „obyčejné“ než ke „krásné“. Přidejte k tomu ještě nějakou emocionální bagáž a *ta-dá* – máte tu starou pannu.

„Už jsem byla vdaná, a nefungovalo to,“ podotknu. „Přestože by bylo fajn najít si chlapa, se kterým bych strávila život, nutný to není. Ale těhotenství a dítě? To chci.“ Zaplaví mě adrenalin a vybudí mé nadšení. Nebo je to tím alkoholem? Těžko říct, ale je to jedno. Upřímně řečeno, od té doby, co jsem včera vymyslela plán Operace Těhotenství, se akorát dívím, proč mě to nenapadlo dřív.

Plácnu do stolu jako soudkyně kladívkem, když vyneší rozsudek. „Chci rodinu a mladší už nebudu, tak si ji udělám sama.“

„Dobře ty,“ řekne Veronika a zvedne sklenici vody. Zářivě se na mě usměje. Možná je pyšná, nebo je jen ráda, že nebude jedinou svobodnou matkou ve skupině.

„Myslím, že je to skvělý,“ poví Nic. „Odvážný, ale fakt skvělý.“

„Takže...“ Teagan se rozhlédne kolem. „Takže vybereme někoho z těch chlapů na baru?“

Obrátím oči v sloup. Teagan moc dobře ví, že plánuju umělé oplodnění – proto ta pipeta – ale asi jsem měla upřesnit, *kde mám* v plánu získat sperma. „Už komunikuju s několika spermobankami. Vybírám si, ale jde o tohle – co když to bude nějaký pošuk? Ve formuláři se na to nikdo neptá. Jak poznám, že do sebe necpu sperma nějakýho vyšinutýho magora? Chci své